

Trump o la mesura dels diners

ABANS D'INICIAR EL SEU MANDAT, DONALD TRUMP JA HA OBTINGUT EL TÍTOL DE PITJOR PRESIDENT DE LA HISTÒRIA DELS EUA

Encara no ha ni començat el seu mandat i el president encara electe dels EUA, Donald Trump, ja té servit el seu primer escàndol sexual, sobre suposades pràctiques íntimes d'un gust, diguem-ne, peculiar amb prostitutes russes, en visites anteriors a la pàtria de Tolstoi i Dostoievski de qui aleshores hi acudia en la seva condició de magnat. El cas es presenta amb el complicat embolcall d'espionatge i contraespionatge que acostuma a acompanyar aquesta mena d'històries, tot i que algú podria suggerir que no calen gaires agents d'intel·ligència, ni tan sols espies *free lance*, per sospitar una certa familiaritat d'un personatge com Trump amb el món dels bordells. Sigui com vulgui, alguna cosa fa pensar que no tot són somriures i copets a l'esquena de felicitació per a Trump per part de Putin i la seva administració. Potser l'imminent president americà estava massa segur de la solidesa de la seva amistat amb el Kremlin i se li ha volgut recordar que ja saben qui és, on viu i de quin peu calça, i que no dubtaran a posar-lo en destrets perillosos (això d'un hotel ple de meques només seria un aperitiu per anar obrint boca) en cas que no s'acabi de comportar tal com s'espera d'ell.

I què s'espera de Trump? A la vista de la seva calamitosa primera roda de premsa com a president, en què va perdre els papers i va explotar insultant els periodistes i denegant-los l'ús de la paraula, del seu gust per barallar-se estúpidament amb les estrelles de Hollywood (responent el discurs de Meryl Streep als Globus d'Or amb un tuit en què la titllava de ser una actriu "sobrealorada", a més d'una "lacaia de Hillary Clinton"), de la seva insistència a acusar, encara ara, Barack Obama de ser el creador de l'Estat Islàmic, del perfil dels nomenaments que ha fet fins ara (que

SEBASTIÀ
ALZAMORA
alzamoramartin@gmail.com

comprehen des d'un molt poc estimulants mostrari de l'alt empresariat americana d'extrema dreta fins al nòvio de la seva filla), i en vista de, per anomenar-les d'alguna manera, les directrius en política internacional que ha fixat fins ara com a prioritàries (mur a la frontera dels EUA amb Mèxic, segons ell pagat pels mexicans, i entesa amb aliats com el susdit Putin, a més d'Al-Assad i Erdogan; només hi falta el filipí Duterte, en reconeixement al mèrit d'haver-li dit "fill de puta" a Obama), en vista de tot plegat, en definitiva, podem dir que de Trump se n'espera ben poca cosa. O molta, segons com es miri.

Molta cosa si considerem la magnitud del despropòsit internacional que pot comportar la presidència de la major potència occidental posada en mans

d'un individu arbitrari, colèric, inculte, egòlatra, desequilibrat en molts aspectes i completament refractari a qualsevol noció de moral o a la més mínima empatia humana, com demostren els seus continus estirabots racistes i sexistes, així com les seves burles envers els discapacitats i tot el seu indescriptible arsenal de baixeses. El títol del pitjor president de la història dels EUA estava fortament disputat fins ara, i segur que fins i tot els lectors més joves recorden el nom d'algun candidat seriós a obtenir-lo, però fins i tot abans de posar-se pròpiament en feina, sembla que Donald Trump ja l'ha conquerit per mèrits indiscutibles. Donald Trump és completament inepte en tot, excepte en una cosa, i és precisament aquesta cosa el que el fa perillós: guanyar diners i donar-ne a guanyar. Si no fos per aquesta característica parlaríem d'un complet inútil, i en aquest cas l'alarma es veuria minimitzada perquè no seria ni de lluny la primera vegada que la presidència dels EUA cauria en mans d'algú amb aquest perfil. Però Donald Trump és un dels homes més rics del món, i aquest és l'únic motiu pel qual molts altres poderosos del món, els més faltats d'estatura humana, estaran disposats a col·laborar-hi i a fer negocis (que no política) amb ell. Diners de tort fan veritat, com ja va anunciar el gran Anselm Turmeda, i la piconadora Trump funciona amb aquest únic combustible, que proporciona més potència quan es mescla amb sang humana. Trump és molt perillós perquè és molt ric, i això farà que assistim a espectacles de baixesa i d'infàmia polítiques possiblement mai vistos fins ara. Putin ja s'hi avé, a entendre-s'hi, però prèviament no es descuida d'agafar-lo literalment pels pebrots. I tornem a dir que això no ha ni començat.

Esriptor